

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Innsbruck — Austria) — Gebhard Stark przeciwko DAS Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

(Sprawa C-293/10) ⁽¹⁾

(Ubezpieczenie ochrony prawnej — Dyrektywa 87/344/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Swobodny wybór prawnika przez ubezpieczonego — Ograniczenie nałożone na zwrot kosztów związanych z reprezentacją ubezpieczonego przed sądem — Zwrot kosztów ograniczony do kwoty żądanej przez adwokata prowadzącego kancelarię w okręgu sądu właściwego w pierwszej instancji)

(2011/C 211/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Innsbruck.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gebhard Stark

Strona pozwana: DAS Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Innsbruck — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz. U. L 185, s. 77) — Umowa ubezpieczenia przewidująca zgodnie z prawem krajowym, że ubezpieczony w zakresie ochrony prawnej jest zobowiązany wybrać adwokata prowadzącego kancelarię z siedzibą w okręgu właściwego sądu

Sentencja

Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, na którego podstawie można uzgodnić, że ubezpieczony w zakresie ochrony prawnej może wybrać, w celu reprezentowania swoich interesów w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, wyłącznie osobę mającą ku temu odpowiednie kwalifikacje zawodowe, która prowadzi kancelarię z siedzibą w okręgu sądu lub organu administracji właściwego w pierwszej instancji, pod warunkiem, że aby nie pozbawić znaczenia swobody wyboru przez ubezpieczonego pełnomocnika do reprezentowania go, to ograniczenie dotyczy jedynie zakresu pokrycia przez ubezpieczyciela ochrony prawnej kosztów związanych z zastępstwem procesowym, a faktyczny zwrot kosztów przez tego ubezpieczyciela jest wystarczający, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.10.2010.

Postanowienie Trybunału z dnia 24 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mora Kommun (Szwecja)) — w ramach skargi wniesionej przez Dana Bengtssona

(Sprawa C-344/09) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie sądu krajowego — Wymóg istnienia sporu oraz postępowania mającego na celu wydanie orzeczenia o charakterze sądowym — Brak właściwości Trybunału)

(2011/C 211/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Mora Kommun (Szwecja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Dan Bengtsson

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia zalecenia Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz.U. L 199, s. 59) oraz zasady ostrożności — Skutki zdrowotne promieniowania elektromagnetycznego emitowanego przez stacje bazowe telekomunikacji i bezprzewodowej transmisji danych — Poziomy odniesienia przewidziane w zaleceniu

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsmyndigen (Szwecja) postanowieniem z dnia 2 czerwca 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Wuppertal — Niemcy) — Dieter May przeciwko AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Sprawa C-519/09) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Polityka społeczna — Organizacja czasu pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Podmiotowy zakres stosowania — Urlop coroczny zbiegający się ze zwolnieniem chorobowym — Wyplata ekwiwalentu w razie choroby — Pojęcie pracownika — Pracownicy najemni podlegający przepisom dotyczącym urlopu corocznego urzędników („Dienstordnungsangestellte”))

(2011/C 211/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Wuppertal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dieter May

Strona pozwana: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Wuppertal — Wykładnia art. 1 ust. 3 oraz art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L. 299, s. 9) — Prawo do ekwiwalentu za urlop niewykorzystany ze względu na chorobę — Podmiotowy zakres stosowania dyrektywy 2003/88/WE — Pracownicy instytucji ubezpieczenia społecznego wykonujący zadania porównywalne do zadań służby publicznej, podlegający w zakresie czasu pracy przepisom odnoszącym się do urzędników („Dienstordnungsangestellte“)

Sentencja

Wykładni art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie pracownika obejmuje pracownika umysłowego podmiotu prawa publicznego należącego do sektora zabezpieczenia społecznego, podlegającego, w szczególności w zakresie prawa do corocznego urlopu, przepisom mającym zastosowanie do urzędników.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 8 kwietnia 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Curtea de Apel Târgu — Mureș — Rumunia) — Daniel Ionel Obreja przeciwko Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș (C-136/10), Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureș przeciwko SC Darmi SRL (C-178/10)

(Sprawy połączone C-136/10 i C-178/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdów samochodowych)

(2011/C 211/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Târgu — Mureș

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daniel Ionel Obreja (C-136/10), Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Finanțelor Publice Târgu-Mureș (C-178/10)

Strona pozwana: Ministerul Economiei și Finanțelor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș (C-136/10), SC Darmi SRL (C-178/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Târgu-Mureș — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdu samochodowego w danym państwie członkowskim — Zgodność przepisów krajowych z art. 23 WE, 25 WE i 90 WE — Ewentualne odstępstwo na podstawie art. 174 WE

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie podatku od zanieczyszczeń pobieranego przy pierwszej rejestracji pojazdu samochodowego w tym państwie członkowskim, jeżeli ten środek podatkowy zostaje ukształtowany w sposób zniechęcający do wprowadzania do ruchu w tymże państwie członkowskim pojazdów używanych nabytych w innych państwach członkowskich, nie zniechęcając równocześnie do nabywania na rynku krajowym pojazdów używanych w tym samym wieku i o takim samym stopniu zużycia.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 7 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen — Belgia) — Dai Cugini NV przeciwko Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Sprawa C-151/10) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 97/81/WE — Równość traktowania pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy i pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy — Dyskryminacja — Przeszkoda administracyjna mogąca ograniczać możliwości zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązkowe ogłaszanie i kontrola umów o pracę i rozkładów czasu pracy)

(2011/C 211/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidshof te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dai Cugini NV

Strona pozwana: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeidshof te Antwerpen (Afdeling Hasselt) — Wykładnia dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum